

محمود نفیسی

سازمان زنان ایران

احزاب سیاسی ایران

هدف سازمان زنان ایران، همانگونه که در آخرین اساسنامه آن (۱۳۵۴) آمده است، بالا بردن دانش سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی در چارچوب فرهنگی از طریق یک رشته فعالیت قابل تحقق بود.

۴- یاری کردن به زنان در اجرای مسئولیت‌های سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و فردی.

۵- ایجاد تفاهم و دوستی بین زنان ایران و زنان کشورهای دیگر و همکاری در راه برابری و بالا بردن مقام زن در سطح جهان.

۶- تأسیس مرکز رفاه خانواده.^(۱)

زمینه‌های مختلف اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی در چارچوب هدف‌های حزب رستاخیز ملت ایران و هماهنگ کردن آنها در این زمینه، برابری کامل آنان در اجتماع و در برابر قانون.

۲- کوشش در راه تعمیم آموزش و پرورش زنان ایران بویژه بیکار با بی‌سودای و کمک به گسترش آموزش حرفه‌ای.

۳- تجهیز زنان به منظور شرکت گسترده آنان در نوسازی ملی در

مستقیم سازمان زنان نبود بلکه بازتاب نظام سیاسی کشور در مجموع بود. با این حال هیچ سازمان زنان به شدت ضد مذهبی و لیبرال آگاهی و اطلاع دقیقی در دسترس نیست که وجود یا عدم وجود فساد مالی را در این مرکز ثابت کند؛ شاید مثبت ترین جنبه این سازمان زنان ایران قدم‌های مثبتی برای زنان برداشته رسیدگی به مسائل و مشکلات قانونی در رابطه با حقوق زنان بود کارهای قانونی سازمان زنان به دو بخش تقسیم می‌شد: عام و خاص. خوبی برای دسترسی به زنان طبقات پایین بود اگر برخی از مقام‌های فاسد از این مرکز همانگونه که گفته شد، مشاوره حقوقی به زنان طبقه‌های پائین شهری در مرکز رفاه خانواده استفاده می‌بردند این امر بازتاب عملکرد

جنبه‌های مثبت و منفی سازمان زنان ایران

فعالیت هر سازمانی از سوی مکائیزم‌های داخلی و متغیرهای بیرونی محدود می‌شود. سازمان زنان ایران نیز از این امر جدا نبود. این سازمان همواره در معرض حلقات عناصر محافظه کار سنت‌گرا نیز اصلاح طلب در کشور قرار داشت. در حالی که اصلاح طلبان مطرح می‌کردند که این سازمان هیچ کمکی به احقاق حقوق زنان نمی‌کند و باید بیش از این کار کند،

سازمان به اصلاح و تغییرات قانونی به نفع زنان نباید نادیده انگاشته شود. این سازمان با مجلسی رو به رو بود که اعتقادی به حقوق زنان نداشت. موقعیت سازمان زنان موقعیت ارگانی همگرا و گزینش شده بود که می‌توانست برای کسب تغییرات قانونی در حقوق زنان فقط در هماهنگی با دولت عمل کند. رژیم در چارچوب نیازش برای ارائه چهره شاه به عنوان رهبری ترقی خواه و دولتی مدرن، به سازمان زنان آزادی عمل قابل ملاحظه ای داده بود. برخلاف باور عمومی، شاه به حقوق مساوی برای زنان معتقد نبود او در کتابش به نام «اموریت برای وطن» که به سال ۱۳۴۰ چاپ شد، تفکراتش را نسبت به آزادی زنان و فمینیسم آشکار ساخت. او فقدان حقوق زنان در دوره قبل از اسلام را «مزخرف» من دانست با این استدلال

که زنان در آن زمان حتی حق نظارت بر اموال خود را داشتند و خاتوناوهای آنان خود را موظف به حمایت از آنها می‌دانستند و حتی زنان صیغه ای با قراردادی می‌توانستند از بورخی امنیت های مالی برخوردار شوند. او حتی از مردان غربی به خاطر عدم تضمین امنیت مالی برای معشوقه هاشان انتقاد کرده بود.^(۵)

او همچنین در کتاب خود به مفهوم آزادی زنان و حقوق مساوی حمله کرد: «در این کشورها اصطلاح «آزادی» و «تساوی زن و مرد» چندان به مفهوم واقعی و حقیقی آنها مورد استعمال نیافرته و همین استباط نادرست به حقوق و امال زنان لطمه وارد ساخته است. باید دید منظور از آزادی زن چیست. وقتی به سخنان بعضی از آنها که خود را طرفدار زن معرفی می‌کنند گوش فرا داده می‌شود به ذهن ادمی این طور می‌رسد که غرض از آزادی زن اختیار نکردن شوهر و نداشتن فرزند و در

و اتلاف کننده وقت و پول که هیچ رابطه ای با موضوع حقوق زنان ندارد تلقی می‌کردند. اما این فرض که تعامی اعضاي سازمان زنان در روند اعمال فشار درگیر بودند یا از مسئله حقوق زنان آگاه بودند نیز اشتباه است. در واقع اکثر اعضاي سازمان زنان، فمینیست های فعالی نبودند و همانطور که پیش از این اشاره شد اعضاي سازمان زنان عضو مؤسسات صنفی و حرفه ای یا سازمان های خیریه بودند و اکثر شعبات سازمان زنان در شهرستان ها نیز از نگرشی فمینیستی برخوردار نبودند. کارکنان شعبه تهران با دستمزد کم بطور احتمال پویا ترین و فعالترین گروه فشار برای اصلاح وضعیت زنان در کشور بودند. این گروه با کمک نمایندگان زن و تعدادی از نمایندگان دمکرات مرد بطور مؤثر قادر به اعمال فشار شده بودند.

سطح آگاهی حتی در میان کارکنان سازمان زنان بطور کلی متفاوت بود. برای نمونه زنانی که در مهد کودک ها کار می‌کردند خیلی کمتر از زن هایی که در مراکز التشارات و تحقیقات سازمان زنان کار می‌کردند دغدغه حقوق زنان را داشتند.^(۶) اما غیر منصفانه است که از تحسین به حق سازمان زنان بپرهیزیم. کمک این

براستی وجود داشت. از این گذشته سازمان زنان فعالیت حقوقی دیگری را بطور عام پیگیری می‌کرد. یعنی حقوق قانونی زنان را در سمیتارها و کلاس ها مطرح می‌کرد یا کتاب های حقوقی درباره زنان به چاپ می‌رساند. «برخی از این کتاب ها به زبان ساده برای استفاده همه کسانی که می‌توانستند بخوانند نوشته شده بود». یا نحوه اجرای قانون های مربوط به زنان را مورد بررسی و تحلیل قرار می‌داد.^(۷)

شکل گیری شورای عالی همکاری، توانانی این سازمان را برای پیشبرد تغییرات قانونی به نفع زنان از طوف مقامات و وزراء و ادارات مختلف دولت با توجه به حذف خط قرمز های بوروکراتیک هرچه بیشتر افزایش داد فعالیت خاص سازمان زنان در حوزه حقوقی در اساسنامه و نیز در گزارش های سالانه این سازمان درج نشده بود. اعتراض و اعمال فشار ماهرانه تعدادی از فمینیست ها در این سازمان برای اصلاح قوانین، از ترس انتقام و عمل مقابله عناصر سنت گرا هرگز در سطح جامعه مطرح نمی شد. این سازمان همواره برای این که گروه های خند حقوق زنان را تحریک نکند بسیار محظا طاله عمل می کرد. در نتیجه، در حالی که این گروه در خفا بطور عملی مشغول

اعمال فشار بر دستگاه های دولتی به منظور ایجاد تغییرات در قوانین تبعیض آمیز بود از ابراز مواضع خود در انتظار عمومی اجتناب می کرد.^(۸)

اما اعمال فشار بی سر و صدا با وجود آنکه مخالفت نیروهای محافظه کار و سنتی را به حداقل می‌رساند اما سبب می شد که اعتبار سازمان زنان در میان افشار روش نظری افزایش پیدا نکند. آنها همچنان این سازمان را به عنوان سازمانی بی فایده

خویش سهمی داشته باشد و در امور خیریه و عالم المتفعه خدمت را تعهد نماید و این خدمت را بدون کبر و نخوت یا توجه به مقام و منزلت خویش، در کمال گشاده رونی و طبیب خاطر انجام دهد و مردم عادی و بویژه آنان را که در دهکده ها و روستاهای زندگی می کنند مورد شفقت قرار دهد.^(۱) به تأکید خاص او بر فعالیت رفاهی و نیکوکاری توسط زنان توجه کنید. بنابراین دیدگاه محمدرضا پهلوی در مورد زنان شبیه پدرش بود و در واقع گذر زمان دیدگاه او را تغییر نداده بود. او در مصاحبه ای با اوریانا فالاچی در مهرماه ۱۳۵۲ به صراحت دیدگاه هایش را در مورد جنبش حقوق زنان بیان کرد: «هیچ کسی نمی تواند در من تأثیر بگذارد، چه برسد به یک زن. زنان در زندگی یک مرد فقط وقتی مهم هستند که زیبا و جوان باشند و زنانگی شان را حفظ کنند. شما از نظر قانون مساوی هستید اما این حرف مرا بخشیدی از نظر توائانی نه... شما زنان هرگز میکل آنو یا باخ نداشته اید، شما هیچ وقت حتی یک آشیز بزرگ نداشته اید... شما هیچ چیز بزرگ و فوق العاده ای عرضه نکرده اید، هیچ چیز.»^(۲) بتی فریدان در مصاحبه ای از شاه پرسید چرا او از ارمغان زنان حمایت می کند. شاه پاسخ داد: «چون مترقی هستم.»^(۳) این جمله به صراحت نشان دهنده نوع خط مشی شاه بود. بطور احتمال ارزوی داشتن ظاهری مترقی بود که مجازی دولتش را به روی برخی فعالیت های سازمان زنان باز کرد. اما فعالیت های این سازمان دارای جنبه های منفی نیز بود. اولین و آشکارترین ضعف، گره خوردن هویت این سازمان با رژیم بود. ریاست مادام العمر اشرف و عناصر تشکیل دهنده سورای مرکزی باعث ایجاد نگرش منفی به این سازمان در میان اکثریت مردم ایران شد. همانطور که یکی از مقامات

صورت داشتن کودک عدم توجه به تربیت او و نرفتن زیر بار هرگونه مسئولیت است. اگر چنین باشد این آزادی ها برای هر زن ایرانی که بخواهد فراهم است و هیچ قانون یا رسمی جلوگیر آنان برای تمتع از این آزادی ها نیست. ولی سخن این است که زنان هوشمند و صاحب فکر ایرانی این نحوه آزادی ها را مردود می شناسند و می دانند که در خلف آنها امتیازات خاصی است و همین امتیازات برای آنها مسئولیت های مخصوصی به وجود دارد: نخست باید برای شوهر خویش همسری خوب باشد یعنی نه تنها وظیفه همسنtri را انجام دهد بلکه رفیق و شریک حیات معنوی و ذوقی شوهر باشد. مسئولیت بزرگ دیگری که به عهده اوست تربیت فرزندان است. از اینها گذشته زن ایرانی باید در تجدید حیات کشور مرکزی تهران را مثال آورده است. او تأکید

نمی شد. اگر سازمان زنان موضع ضد حکومتی قاطعی اتخاذ می کرد نابودی شد، اما از طرفی گناهان هیأت حاکمه به حساب این سازمان گذاشته می شد؛ گرچه نابودی این سازمان مبارزه و کشمکش سازمان زنان با بخش های مختلف هیأت حاکمه در راه منافع من توانست برای زنان خطرناک باشد. ادامه دارد

یافت، این سازمان - اگر هم جزو هیأت حاکمه نبود - اما به هر حال مورد تأیید رژیم قلمداد می شد.»

حاکمه آن هرچه کمتر و کمتر می شد و در عوض نارضایتی مردم هر روز افزایش می

بیان کرد: «بیشترین ضعف سازمان زنان ایران این بود که در کشوری که در سال های آخر عمر سلطنت اعتبار هیأت حاکمه آن هرچه کمتر و کمتر می شد و در عوض نارضایتی مردم هر روز افزایش می

- زیادی از اعضای مجلس به تصویب قانون جدید خاتواده تمایل نداشتند و نسبت به آن بین اهیت بودند اما فشارهای مؤثر سازمان زنان با کمک پرسنل از نمایندگان زن در مجلس و پرسنل از مردان دموکرات حامی این قانون موقفیت آمیز بود.
- ۴- این اطلاعات بر اساس مصاحبه با یکی از مقامات سازمان زنان ایران به دست آمده است.
- ۵- مصدرهای پهلوی؛ مأموریت برای وطن؛ تهران؛ چاپخانه سمعی و بصری هنرهای زیبای کشور؛ ۱۳۴۰، ص ۴۷۶
- ۶- همانجا، ص ۴۷۴ و ۴۷۵
- ۷- همانجا ص ۴۷۸
- ۸- همانجا ص ۴۸۰
- Oriana Fallaci - Interview -
Betty Friedan (Coming out of the veil : page ۱۰۴ - ۱۰

پانویس:

- ۱- سازمان زنان ایران؛ تهران؛ سازمان ایران؛ ۱۳۵۶-۲۵۳۵ ص ۱۳ و ۱۴؛ کارنامه سازمان زنان ایران
- ۲- کارنامه سازمان زنان. ص ۳۵-۳۸
- ۳- این اطلاعات طی مصاحبه ای با یکی از مقامات مهم سازمان زنان ایران به دست آمده است. اظهارات او بین که سازمان زنان ایران در تصویب قانون حمایت خانواده ۱۳۵۴ و نیز قانون سقط جنین در ۱۳۵۶ نقش اساسی داشته است. از سوی یکی دیگر از پاسخ دهندهای مورد تأیید فرار گرفته است.
- مصاحبه شونده دوم از اعضای پاساپارهای یکی از انجمن های زنان اقلیت در ایران بود. اگرچه انجمن او عضو سازمان زنان ایران بود اما توجه و احترام زیادی نسبت به سازمان ایران از خود نشان نمی کرد. اما به رغم این دیدگاه، او به سرعت به این مسئله که سازمان به شدت برای تصویب قوانین جدید به نفع زنان فشار می آورده اشاره کرده و تصویب این قوانین را مدیون سازمان زنان می دانست. او اضافه کرد که تعداد

دفتر ترجمه و خدمات ایرانیان

Office of Translation & Iranian Services

Member: H.c.c. Language Dept.

به سرپرستی: مسعود هؤیبی

K-1 ویزای نامزدی
K-3 ویزای ازدواج

کارت سبز از طریق پدر، مادر، فرزندان و یا ازدواج خدمات Medicare و Medicaid برای سالمندان

تنظیم وصیت‌نامه

گرفتن Citizenship برای افراد واجد شرایط بدون امتحان

- اخذ کارت ملی
- ترجمه رسمی کلیه مدارک
- تهییف شناسنامه
- تجدید - تمدید و تفکیک پاسپورت ایرانی
- عکس پاسپورتی
- تنظیم وکالت نامه و گواهی امضاء
- ثبت ازدواج و طلاق به طریقه اسلامی
- تجدید ویزای توریستی
- پاسپورت سفید Re-entry Permit

6420 RICHMOND AVE. SUITE 430
HOUSTON, TX. 77057

TEL.: (713) 781-0900
FAX (713) 781-0943